

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 533. Quæ prælatio servanda quo ad solutionem unter creditores hypothecarios privilegiatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

ex eo non est ditior, & bona fide consumpsit, quamvis putent aliqui, adhuc restitutionem fieri debere fisco, quando is primus creditor erat, saltem ex prælatione privilegiata Arg. *L. pecunia. c. de privil. fisci. & L. de ferre. §. ult. ff. de iure fisci.* cenlet tamen Molin. *d. §. 36. §. lege pecunia.* apud de Lugo. *n. 63.* in idem inclinantem, neque fisco, neque ulli alteri creditori priori faciendam restitutionem; ex ea ratione, quòd ad id neque ex injusta acceptatione, neque ex re accepta, adeoque nullo titulo obligetur. Illud denique addendum dictis supra, legatarium, qui pro solutione sui legati tacitè sibi hypothecata habet omnia defuncti bona, nullum jus habere, etiam adversus creditores illius solum personales; cum legata solvi debeant non nisi ex bonis, quæ restant deducto are alieno & solutis omnibus debitis defuncti etiam personalibus. de Lugo *loc. cit. n. 58.* Item minorem habere tacitam hypothecam in bonis tutoris & curatoris sine privilegio prælationis. Qualiter autem hoc privilegio gaudeant, qui in locum priorum creditorum succedunt, tractatum sufficienter supra ad *tit. de hypoth.* speciali quæstione.

Quæst. 533. Quæ prælatio servanda quòd ad solutionem inter creditores hypothecarios privilegiatos.

1. Resp. primò, posse super hoc regulas quasdam generales constitui. Ac primò quidem, dum concurrunt creditores hypothecarii privilegiati æquale omnino privilegium habentes, iudicandum de iis purè secundum temporis prioritatem, ac si privilegium nullum haberent, ita ut is præferatur, qui prior est tempore. de Lugo. *d. 20. num. 70.* Secundò dum quidam ex privilegio juris hypothecam tacitam habent, non tamen exinde habent quoque privilegium prælationis respectu hypothecæ tempore prioris; cum privilegium tacitæ hypothecæ & privilegium prælationis sint duo diversa privilegia. Sic v. g. maritus secundum dicta ex privilegio juris habet hypothecam tacitam in bona omnia illius, qui dotem ei promissit, & tamen nullibi ei concessum privilegium prælationis adversus alios creditores priores ejusdem promittentis. Tertiò dum aliqui habent privilegium prælationis super alias hypothecas tacitas priores, non tamen etiam id habent super priores expressas, uti in sententia probabili dictum *quæst. preced.* de hypotheca uxoris. Quartò dum aliqui habent privilegium prælationis respectu hypothecæ expressæ generalis, non habent illud eo ipso respectu expressæ specialis. Unde, ut rectè monet de Lugo. *loc. cit.* ut rectè fiat comparatio unius privilegiati cum alio privilegiato, in singulis oportet advertere ad gradum & latitudinem privilegii, quod habent singuli; quæ latitudo major vel minor plerumque dependet ex dispositione juris, fundata in ratione & congruentia. Unde

2. Resp. secundò in specie de aliquibus creditoribus hypothecariis pro pleniore intelligentia dictorum vel etiam omissorum in antecedentibus. Primò, dum dos & fiscus concurrunt, prior tempore præferatur. Molin. *d. 438. §. dixi supra.* Vasq. *de pign. c. 5. §. 3. n. 16.* de Lugo *l. c. n. 72.* Castrop. *tr. 32. d. 1. p. 18. §. 17. n. 7.* juxta *L. 2. c. de privil. fise. & L. dotis. c. de jur. dotis.* Si tamen dubitetur quæ hypotheca sit prior, iudicandum in favorem dotis. Mol. de Lugo. Castrop. *LL. cit.* juxta *L. in ambiguis pro dotibus respondere melius est. ff. de reg. jur.*

3. Secundo filii primæ uxoris, habentes hypothecam pro dote matris suæ in bonis patris, præferuntur secundæ uxori habenti hypothecam in iisdem bonis pro dote cum inter duas hypothecas æqualiter privilegiatas præferatur prior tempore. Mol. *l. c. §. uxori.* de Lugo. *n. 73.* Si tamen in bonis mariti inveniantur bona, quæ fuerunt secundæ uxoris, in his secunda uxor ejusque descendentes præferuntur descendentes primæ uxoris. Mol. Lugo. *LL. c.*

4. Tertiò hypotheca dotis priùs habita de jure communii præferatur hypothecæ expressæ posterius in re empta pro pretio illius constitutæ mutuanti pecuniam ad eam emendam alberic. Fulgos. Salicet. *in L. interdum. ff. potior in pignor.* Castrens. Jason. *in L. creditor. ff. sic cert. pet. Affin. tr. d. execut. §. 7. c. 14. n. 3.* Gutt. *pract. qq. L. 3. q. 99. n. 22.* de Lugo. *n. 74.* Vasq. *l. c. n. 9.* Castrop. *l. c. n. 3.* contra Covar. *L. 1. var. c. 7. n. 3. in fine.* Gregor. Lopez. Sepol. & c. ex ea ratione quòd nullibi cautum, dictam hypothecam constitutam mutuanti in re empta præferri hypothecæ dotali anteriori; cum, dum dicitur generaliter, eam præferri creditoribus anterioribus expressæ hypothecam habentibus, intelligendum id sit de creditoribus privatis non privilegiatis, ut Castrop. etiam idem cum citatis AA, dicens de fisco, quòd de uxore in hoc puncto, nimirum ei præferri talem mutuantem.

5. Quartò vendentem quoque sub fide data de pretio solvendo ex pacto emptoris constituentem sibi hypothecam in re vendita non præferri fisco & mulieri ratione dotis anterioribus hypothecam in eadem re habentibus, docet Vasq. *l. c. §. 3. n. 4.* ex ea ratione, quòd spectato jure naturæ, debitor conditionem unius creditoris, nimirum vendentis nequeat facere potiorum præ alio creditore anteriore. V. g. fisco vel muliere; de jure autem positivo creditori huic posteriori nimirum vendenti, prælatio nulla concessa reperitur. Nihilominus contrarium cum Negufant. *de pign. p. 4. memb. 34.* & Gutt. *qq. pract. q. 98. n. 8.* & *q. 99. n. 23.* & alijs tenet Castrop. *l. c. n. 6.* ex ea ratione, quòd spectato jure naturæ, concessum sit cuilibet in venditione & alienatione rei propriæ eas condiciones cum consensu emptoris addere, quæ sibi fuerint necessariae pro pretii solvendi securitate. Huic rationi non obstante, quòd emptoris bona non tantum præsentia, sed & futura ex causa privilegiata dotis vel fisci sunt obligata; cum obligatio hæc intelligi debeat de bonis absolute acquisitis, secus de acquisitis sub conditione & onere apposito ab ipso transferente dominium eorum, nempe vendente. Verum num hæc responsio satisfaciat rationi adductæ à Vasq. lectori considerandum relinquo, cum vendens supposita illa obligatione privilegiata fisci & dotis non videatur cum dicta conditione prælationis potuisse transferre dominium, nec etiam emptor taliter recipere; cum id cedat in præjudicium anterioris creditoris. Vide tamen hanc quæstionem fusè tractatam à de Lugo. *n. 98. & seq.*

6. Quintò dum dos concurrat cum mutuante pecunias ad refectionem vel conservationem rei, vel pro vectura similibusque necessariis ad conservationem rei, si subsequatur hoc mutuum cum hypothecæ expressæ vel tacitæ, dotem præferri; si vero præcedat hypothecam dotalem, postponi dotem, tradit cum Less. *de Lugo l. c. n. 95.* verum ex eo principio, quòd dos non præferatur hypothecis anterioribus expressis, de quo *quæst. preced.* & supra ad *tit. de pign.* Deniq; notandum cum Negus. *de pign. memb. 2.* Vasq. *l. c. n. 24.* Lugo. *l. c. n. 80.* quòd quando eadem res inventur obligata duobus creditoribus (intellige, æquè privi-

privilegiatis vel neutro illorum privilegiato) & nescitur utri prius obligata fuerit; constat tamen diversis temporibus diversisque sermonibus obligatam fuisse, eorum cuilibet in solidum obligatam, & utrumque adversus tertium possessorem posse agere; inter illos autem potiorem esse conditionem possidentis, & si neuter possideat, ex parte pro ratione dubii dividendam esse, censet de Lugo *l.c.* quem vide.

Quaest. 534. An & quibus creditoribus personalibus ex privilegio competat praelatio quò ad solutionem.

Resp. inter creditores personales (hoc est, nullam habentes hypothecam; adeoque nullam directam actionem adversus bona debitoris, sed solum adversus personam illius) aliqui gaudent privilegio praelationis, ita ut iis prius quam aliis non privilegiatis creditoribus, etsi aliàs hypothecariis, debitum integrè sit solvendum. Tales primò sunt, qui causà funeris sunt creditores, hoc est, qui expensas ad funus debitoris, vel alterius, cujus funus ad debitorem spectat, contulerunt; hi enim omnibus aliis creditoribus etiam hypothecariis, & in specie etiam mulieri habenti hypothecam dotalem praeferruntur, *L. ult. §. comparatione. ff. de iure delib. l. quaesitum ff. de privileg. credit. l. at. §. l. penult. ff. de relig. §. sumpt. fun. Vasq. l.c. c. 5. §. 2. n. 24. Castrop. l.c. §. 18. n. 2. de Lugo l.c. n. 81.* qui etiam ait, hoc ipsum privilegium praelationis solere extendi ad expensas pro infirmitate debitoris factas; & sic medicis & chirurgis, qui suam operam creditò impenderunt; ac quali vendiderunt, primo loco solvendum.

2. Secundò sponsa de futuro, quae sponso suo dote dedit ante matrimonium, eo dein non secuto, etsi non habeat hypothecam tacitam in ejus bonis; quippe quae non acquiritur nisi secuto matrimonio, praefertur creditoribus personalibus pro dote recipienda. de Lugo *n. 83.* Castrop. *l.c.* juxta *cir. l. quaesitum.* non tamen praefertur creditoribus realibus; neque hoc ejus privilegium transit ad haeredes, nisi sint ejus filii aut descendentes. de Lugo *l.c.* remittens ad Molin. *d. 536. §. sponsa de futuro.*

3. Tertiò pupillus, qui praeter hypothecam tacitam, quam habet in bonis tutoris, vel etiam negotiorum gestoris sui, habet privilegium praelationis, absque tamen hypotheca, adversus omnes creditores personales, non tamen contra debitores hypothecarios; quia illius privilegiata praelatio est personalis. Unde etiam non praefertur dote aut alteri habenti hypothecam cum jure praelationis, etiam si hi posteriores sint. Sed neque hypothecariis non privilegiatis, si hi sint anteriores. de Lugo *num. 85.* idem etiam extendens ad minores, prodigos, fatuos, mutos, surdos, ita ut hi praeferrantur creditoribus personalibus suorum curatorum.

4. Quartò deponens pecuniam aliudve quid apud depositarium publicum seu à republica constitutum non percipiens inde usuras vel lucrum, dum hæ pecuniae vel aliud depositum consumptum praefertur omnibus aliis creditoribus ejusdem depositarii, etiam privilegiatis, exceptis creditoribus ex causa funeris. *L. ventri. §. in bonis. ff. de privileg. credit. l. si hominum. §. fin. ff. de positi.* Castrop. *loc. cit.* de Lugo *n. 84.* Si verò pecunia vel res ipsa deposita in specie exstat, deponens proprie talis praefertur in recuperatione depositi (utpote cujus dominium in depositarium translatum non est) omnibus aliis creditoribus, etiam hypothecariis & privilegiatis, Vasq. *l.c. c. 5. §. 5. num. 4.* Castrop. de Lugo *LL. R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.*

cir. Quod Lessius extendit ad casum, quò pecunia deposita existans mixta est cum pecunia mercatoris data ei ad negotiationem. Non tamen deponens gaudet eo privilegio, si usuras ex ea percipiat; cum tunc non tam deponens, quam mutuans censendus sit.

5. Quintò qui dedit pecuniam, ut ex ea solvatur creditori personali privilegiato seu habenti jus praelationis, & de facto solutum est, succedit is in locum illius cum eodem jure praelationis in ordine ad creditores non privilegiatos. de Lugo *n. 80.* Arg. *L. si ventri. §. ult. junctà Gl. ibid.* Denique dum istiusmodi creditores personales privilegiati concurrunt (exceptis creditoribus ex causa funeris) juxta leges civiles, non uni praeter alio propter prioritatem temporis, sed omnibus ex æquo solvendum, saltem dum omnes aequalem titulum seu causam habent. *L. privilegia. ff. de privileg. credit.* Castrop. *l.c. n. 3.* de Lugo *n. 88.* contra alios docentes nullum ordinem servandum, quas sententias conciliari posse, ait de Lugo dicendo, tunc unum ex privilegiatis alteri privilegiato praeferrendum, si ex jure habeat privilegium praelationis respectu aliorum privilegiatorum; eò quòd tunc is solus censeatur habere causam meliorem magisque privilegiatam, quamvis addat, hanc praelationem ex privilegio merè personali vix inveniendam in jure comuni. De cætero circa hanc praelationem creditorum privilegiatorum notandum, eam non obligare, nisi ubi jus commune servatur; cæteroquin in tantum locum habere, in quantum legibus municipalibus vel consuetudine cujusque provinciae recepta fuerit. Ubi autem defuere latae sunt leges, hæ in foro conscientiae obligant; cum sint iustae non pœnales, aut fundatae in praesumptione, sed ob commune bonum dantes peculiare jus his potiùs creditoribus quam aliis. de Lugo *n. 87.* cum Vasq. & Less.

Quaest. 535. An & quae praelatio servanda in solvendis legatis, dum bona testatoris non sufficiunt ad integrè solvenda omnia.

Resp. Indubitatum imprimis est, debita testatoris prius integrè solvenda quam legata; cum hæc non sint solvenda nisi deducto aë alieno & solutis debitis defuncti ex Justitia solvendis. Certum quoque est, in legatis solvendis servandum ordinem, quem testator constituit, in eo verò, quis ordo servandus, dum testator nullum ordinem constituit, non conveniunt AA. esse prius solvenda magis pia, dein minus pia, ac demum profana sentiunt aliqui, nullum in iis solvendis servandum ordinem, sed juxta proportionem & vires hæreditatis solvendum pro rata singulis, tenent Vasq. *opusc. de rest. c. 11. du. 6.* Bonac. *de contract. d. 3. q. ult. p. ult. n. 27.* Sanch. *in decalog. l. 4. c. 15. n. 40.* Locum in hac praelatione esse praesumptam voluntati testatoris, putat de Lugo, *l.c. d. 20. n. 90.* Ac ita prius solvenda, quae legavit pro legendis missis aliisque divinis officiis, etiam praeter ad superfluitatem funeris & sepulchri designatis; quia rectè praesumitur praetulisse, quae ad animam suam spectant. Unde etiam infert, sic quoque quandoque dari locum praesumptioni voluntatis quò ad praelationem in legatis non piis, ubi similis est ratio praesumendi voluntatem praeferrendi in legatis non piis. Sic quoque relicta ad votum defuncti implendum prius solvenda, praeter omnibus aliis voluntariis etiam piis, praeterquam necessariis funeris. Lugo *n. 91.* cum Sanch. *l.c. n. 39.* Inter ipsa verò legata ad implenda vota, si von suppetat ad